KONINKRIJK BELGIË
Federale Overheidsdienst
Buitenlandse Zaken,
Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking

April 2021

CORE FUNDING

Een evaluatie van het Belgisch core funding beleid van multilaterale organisaties - *Samenvatting*

© FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking

April 2021

Evaluatie N°S4/2020/02

Copyright coverfoto : ©WHO/Gregor Donaldson

Gedrukt: Drukkerij FOD

De samenvatting in pdf-formaat is beschikbaar in het Frans, Nederlands en Engels (het eindverslag is opgesteld in het Engels) op de volgende website: https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/Ontwikkelingssamenwerking/Onze_werkmethoden/Dienst_Bijzondere_Evaluatie/ of bij de Dienst Bijzondere Evaluatie.

Het eindverslag wordt als volgt geciteerd: Special Evaluation Office of the Belgian Development Cooperation/SEO (2021), *Evaluation of the core funding policy of the international partner organisations of the Belgian Development Cooperation*, FPS Foreign Affairs, Foreign Trade and Development Cooperation, Brussels.

Samenvatting

Inleiding

België ijvert al lange tijd voor het ondersteunen van een op regels gebaseerd multilateralisme, wat is bevestigd door opeenvolgende regeringen en meer recent door de huidige minister van Ontwikkelingssamenwerking. In 2009 koos België voor een beleid van core funding van de internationale partnerorganisaties voor multilaterale samenwerking. Het was daarbij de bedoeling tot een stabiele financiering te komen en voldoende financiële middelen te verstrekken om internationale partnerorganisaties in staat te stellen hun kernmandaten uit te voeren, doeltreffende resultaten te boeken en België meer gewicht te geven bij het beïnvloeden van het ontwikkelingssysteem van de Verenigde Naties. Het beleid inzake core funding werd verder uitgebreid in de beleidsnota van 2011 en vervolgens verankerd in de wet betreffende de Belgische Ontwikkelingssamenwerking van 2013. In die wet werd bevestigd dat vrijwillige bijdragen aan de internationale partnerorganisaties hoofdzakelijk bestemd moeten zijn voor de algemene en niet-geoormerkte middelen van deze instellingen. In de wet van 2013 werd ook bepaald dat er een selectie moet worden gemaakt van maximaal 20 internationale partnerorganisaties die vrijwillige bijdragen van België ontvangen. In 2015 werden 15 internationale partnerorganisaties bij koninklijk besluit geselecteerd voor financiering in het kader van het 'core funding'-beleid.[1] In 2019 bedroeg de vrijwillige core funding van DGD voor ontwikkelingshulp € 147 miljoen, een aanzienlijke stijging ten opzichte van de € 97 miljoen in 2010. Vóór de invoering van het beleid was er een toewijzing van € 77 miljoen in 2009.

Doelstellingen en scope van de evaluatie

In 2020 droeg de Dienst Bijzondere Evaluatie van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking het studiebureau ADE op om een onafhankelijke evaluatie van het 'core funding'-beleid te verrichten. De evaluatie had als doel de relevantie, doeltreffendheid en efficiëntie van het beleid te evalueren, vooral in verband met zijn bijdrage tot het bereiken van de verwachte beleidsresultaten en de mechanismen en instrumenten die worden ingezet voor de implementatie ervan. Op die basis moest de evaluatie ook beleids- en operationele aanbevelingen doen voor het ontwerp en de implementatie van de nieuwe meerjarige financiering van internationale partnerorganisaties (2021-2024). De scope van de evaluatie bestrijkt de core funding van internationale partnerorganisaties (één aspect van het Belgische multilaterale ontwikkelingsbeleid) in de periode 2008-2019.

[1] FAO, ILO, WHO, IOM, UNDP, UN Women, OHCHR, GFATM, UNAIDS, UNFPA, UNICEF, UNEP, CGIAR, Wereldbankgroup en IMF.

Methodologische aanpak

Deze evaluatie heeft een stapsgewijze benadering in overeenstemming met het methodologische kader van de OESO-DAC gevolgd. De bouwstenen bestonden in een veranderingstheorie ter verduidelijking van de doelstellingen van het beleid van core funding en een reeks van zeven kernvragen voor de evaluatie, die nauwkeuriger werden omschreven in een evaluatiematrix. Bij de studie werd gebruikgemaakt van een mix van evaluatietools voor het inzamelen, trianguleren en analyseren van informatie: uitgebreid documentatieonderzoek, gegevensanalyse, interviews op afstand met 94 stakeholders (Belgische actoren, organisaties van de Verenigde Naties, Belgische regeringsvertegenwoordigers, niet-gouvernementele organisaties en andere actoren) in hoofdkwartieren in Brussel, Genève en New York, en op landelijk niveau in Burundi, de Democratische Republiek Congo (DRC), Marokko, Niger, Palestina, Rwanda en Uganda. Een specifieke focus werd verder gelegd op vier VN-organisaties: het Bevolkingsfonds van de Verenigde Naties (UNFPA), het VN-Ontwikkelingsprogramma (UNDP), de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor mensenrechten (OHCHR). Op basis van dit uitvoerig informatiemateriaal werden algemene conclusies en aanbevelingen opgesteld.

Voornaamste bevindingen

Relevantie

Het 'core funding'-beleid weerspiegelt de Belgische verbintenis om op regels gebaseerd multilateralisme te ondersteunen en is als dusdanig erg relevant in het kader van de Belgische ontwikkelingssamenwerking. De sectorale en thematische prioriteiten die werden vastgelegd in de wet betreffende de Belgische Ontwikkelingssamenwerking van 2013 (onder meer mensenrechten, opbouwen van een samenleving, eerlijk werk - sociale bescherming, reproductieve gezondheid, voedselzekerheid, klimaatactie en gendergelijkheid) zijn weerspiegeld in de keuze van de 15 internationale partners die in aanmerking komen voor vrijwillige core funding.

Het Belgische beleid van core funding was erg relevant voor de geselecteerde organisaties van de Verenigde Naties, want het stelde ze in staat hun financiering toe te wijzen aan prioritaire domeinen die de implementatie van hun kernmandaten ondersteunen. Het stelde ze ook in staat om interventies te financieren die van cruciaal belang waren voor de begunstigden, maar waarvoor er geen geoormerkte financiering beschikbaar was. In dit verband werden onder meer de volgende voorbeelden aangehaald: i) het versterken van gezondheidssystemen via de WHO, ii) het promoten van democratisch bestuur via het UNDP, iii) het verzekeren van de aanwezigheid van gekwalificeerde mensenrechtenverdedigers op landelijk niveau via het OHCHR en iv) het versterken van het recht op toegang tot reproductieve gezondheidsdiensten voor vrouwen via het UNFPA.

Doeltreffendheid

Het beleid van core funding is dan wel erg relevant, maar de wijze waarop het in de praktijk wordt omgezet, is niet sterk genoeg om de doeltreffendheid ervan op het vlak van ontwikkeling te maximaliseren. Personeelscapaciteit vormde een belangrijke beperking voor een meer pro-actief en doeltreffend engagement. Er werden te weinig medewerkers met expertise op het vlak van technische en strategische beleidsdialoog ingezet, en het

personeelsverloop bij DGD en in de diplomatieke missies heeft de regelmatigheid en de kwaliteit van de betrekkingen met multilaterale partners verder negatief beïnvloed.

De Belgische praktijk om vierjarige overeenkomsten aan te gaan werd door de VN-stakeholders beschouwd als een sterke praktijk waarbij een donorland meerjarige financiering aanbiedt voor de duurzame ondersteuning van interventies waarvoor een langetermijnaanpak vereist is om de beste resultaten te kunnen behalen.

Zowel aan de zijde van de Verenigde Naties als van België deelt men de mening dat strategische dialogen al te vaak te sterk gericht zijn op de financieringsvereisten en minder op het werk van de organisaties, hun beleid en hun antwoorden op de mondiale uitdagingen en prioriteiten op het vlak van ontwikkeling. Ook werd opgemerkt dat strategische dialogen vaak worden gezien als op zichzelf staande gebeurtenissen, en niet als activiteiten ter ondersteuning van duurzame onderhandelingen tussen België en de partnerorganisatie om de doeltreffendheid en efficiëntie van multilaterale actie te vergroten. Bij de Verenigde Naties is men van mening dat de doeltreffendheid versterkt had kunnen worden door een aanvulling van de vrijwillige core funding met technische samenwerking, vooral dan met betrekking tot de prioritaire gebieden van België. Het inbrengen van aanvullende expertise wordt van cruciaal belang geacht om de capaciteit van de organisaties van de Verenigde Naties te ondersteunen en om ervoor te zorgen dat de vierjarige partnerovereenkomsten verder gaan dan louter een financiële overeenkomst.

Onder de Belgische actoren bestond er een consensus over het aantal partnerorganisaties en de thematische en sectorale focus voor de core funding. Een onmiddellijke vermindering van het aantal organisaties of van de sectorale samenstelling zou betekenen dat een paar moeilijke keuzes moeten worden gemaakt en zou gevolgen hebben voor de invloed en de reputatie van België op multilateraal niveau. Een inkrimping van het aantal organisaties dat momenteel wordt gefinancierd, zou ook een negatief signaal zijn in een tijd van financiële moeilijkheden voor veel van deze organisaties.

Wijzigingen in het beleid van de Verenigde Naties op mondiaal niveau of tastbare ontwikkelingsresultaten in partnerlanden die dankzij de Belgische core funding werden bereikt, zijn moeilijk aan te tonen, omdat er geen rechtstreeks verband is tussen de Belgische specifieke vrijwillige toewijzingen van core funding en de resultaten die door de internationale partnerorganisaties werden bereikt. De core funding wordt toegekend op basis van strategische meerjarenplannen die door de raden van bestuur van de partners zijn goedgekeurd. De meest in het oog springende punten van core funding die door de VN-stakeholders naar voren zijn gebracht, zijn dat de organisaties hierdoor snel konden reageren op opkomende behoeften en dat een billijke toegang tot hulp werd bevorderd, aangezien de financiering centraal op het niveau van het hoofdkwartier werd toegewezen op basis van ontwikkelingsbehoeften die op globaal niveau zijn vastgesteld. Voor de diplomatieke missies van België in de partnerlanden betekent het ontbreken van de mogelijkheid om op vrijwillige basis geoormerkte financiering te verstrekken echter een beperking van het vermogen van België om een antwoord te bieden aan opkomende prioriteiten via een multilateraal kanaal. Hoewel België dus op hoofdkwartierniveau als een sterke multilaterale actor wordt beschouwd, was het niet in staat zich aan te sluiten bij multilaterale acties voor specifieke opportuniteiten die zich op het niveau van de partnerlanden voordeden.

Efficiëntie

Het beleid van vrijwillige core funding zorgde voor meer efficiëntie via een vermindering van geoormerkte bijdragen aan specifieke projecten. Met dit beleid heeft België het aantal actieve

overeenkomsten met partnerorganisaties gehalveerd. Deze vermindering heeft op haar beurt de behoefte aan middelen voor toezicht op en rapportage over de door België gefinancierde interventies aanzienlijk verminderd. Zowel voor België als voor de partnerorganisaties betekende dit een efficiëntiewinst.

Ook de invoering van meerjarige kaderovereenkomsten in 2016 droeg bij tot de efficiëntiewinst. De vierjarige overeenkomsten die in 2017 werden ondertekend, zorgden voor een sterke voorspelbaarheid en stelden de partnerorganisaties in staat de beschikbare core funding op een strategische manier aan te wenden. VN-stakeholders bevestigden dat vrijwillige core funding wordt benut als startfinanciering voor interventies met een groot potentieel om aanvullende geoormerkte financiering aan te trekken.

Het gebrek aan personeel vormde een ernstige belemmering voor het vermogen van DGD om activiteiten te ontplooien die zouden kunnen bijdragen tot een grotere doeltreffendheid van de core funding. Er is consensus tussen ondervraagde actoren over het feit dat het DGD-personeel overbelast is en niet voldoende tijd kan uittrekken voor actieve opvolging van de partnerorganisaties. Het gebrek aan personeel legt ook beperkingen op aan het engagement van België in donorgroepen met gelijkgestemde landen (zoals de Utstein-groep). De inkrimping van het personeelsbestand voor ontwikkelingssamenwerking op landelijk niveau heeft ook de mogelijkheid verkleind om synergieën tussen multilaterale en bilaterale ontwikkelingshulp te bevorderen door actief deel te nemen aan dialogen in het land zelf.

Coherentie

Een analyse van praktijken van andere donoren geeft aan dat België een leidende rol is blijven spelen in het ondersteunen van core funding voor internationale organisaties. Dit was al zo toen het beleid voor het eerst werd ingevoerd in 2009 en bleef zo gedurende de hele evaluatieperiode. De aanpak van andere donoren daarentegen – zoals Zweden, Finland, Duitsland en Zwitserland – is een combinatie van vrijwillige core funding met zachte en strikte geoormerkte financiering. De geïnterviewde VN-organisaties spraken hun krachtige steun uit voor het voortzetten van bijdragen van vrijwillige core funding, met thematische financieringskaders (*thematic funding windows*) als een instrument voor zachte oormerking als het op één na beste alternatief. Er werd echter vastgesteld dat de praktijk van oormerking door donorlanden binnen de thematische financieringskaders toeneemt. Er bestaan verschillen in geoormerkte financiering, maar partnerorganisaties gaven aan dat zelfs de meest flexibele oormerking internationale partnerorganisaties nog steeds belet fondsen toe te wijzen voor opkomende prioritaire behoeften op mondiaal niveau of op het niveau van het partnerland. Op basis van concrete informatie uit interviews werd vastgesteld dat de grootste uitdaging – voor zowel de Belgische diplomatieke missies als de bureaus van de Verenigde Naties in de partnerlanden – erin bestond in te spelen op kansen die een snelle en gerichte actie op het niveau van het partnerland vereisen. Het bleek dat thematische financieringskaders (*thematic funding windows*) hier geen passend antwoord op kunnen bieden.

Conclusies

In het algemeen is de keuze van België om een beleid van vrijwillige core funding te steunen zeer relevant geweest in het ruimere kader van de multilaterale ontwikkelingssamenwerking. Het 'core funding'-beleid werd consequent toegepast vanuit budgettair oogpunt. Het leidde tot minder versnippering. Maar het werd niet voldoende benut als mogelijk instrument om invloed uit te oefenen.

C1: Het beleid van core funding is al meer dan tien jaar een relevant instrument voor de ondersteuning van multilaterale benaderingen, maar het ontbrak aan actualisering. Het beleid van core funding is van groot belang geweest voor de internationale partnerorganisaties, omdat het voorspelbaarheid en flexibiliteit in de financiering heeft gebracht. Het heeft de partnerorganisaties in staat gesteld financiële middelen toe te wijzen aan domeinen die verband houden met hun ondergefinancierde kernmandaten en een ontwikkelingsaanpak op langere termijn ondersteunen. Bij gebruik op landelijk niveau heeft core funding blijk gegeven van een potentieel multiplicatoreffect. Aan Belgische zijde hebben opeenvolgende regeringen het beleid van core funding onderschreven als een waardevolle manier om multilaterale benaderingen te bevorderen. Het oorspronkelijke doel van het beleid van core funding om de doeltreffendheid en de efficiëntie van de multilaterale samenwerking te vergroten – en België meer gewicht te geven bij de internationale partnerorganisaties – is de afgelopen jaren echter verwaterd.

C2: De selectie van en het aantal internationale partnerorganisaties waren passend. De mandaten van de geselecteerde internationale partnerorganisaties strookten met het beleid en de thematische prioriteiten van België. Door het aantal internationale partnerorganisaties te verlagen van 20 tot 15, werd er efficiëntiewinst geboekt door een inperking van versnippering, maar ook door een grotere thematische en sectorale focus, gekoppeld aan de Belgische prioriteiten. Het geringere aantal partnerorganisaties maakte het wel nog mogelijk om belangrijke organisaties te ondersteunen. De partnerselectie bood België de kans met verschillende organisaties te werken aan een complementaire en doeltreffende aanpak op aandachtsgebieden, waaronder sociale bescherming, economische inclusie en mensenrechten.

C3: Ontoereikende beleidsdialoog en zichtbaarheid beperkten de potentiële invloed van België op multilaterale beleidslijnen en acties. Ook al wordt België door de partnerorganisaties nog steeds erkend als een betrouwbare, neutrale en principiële donor, toch is zijn invloed en engagement op multilateraal niveau in zijn prioritaire thema's en sectoren en met betrekking tot andere kernvraagstukken, zoals de hervorming van de VN, negatief beïnvloed door een gebrek aan diepgang en door institutionele veranderingen. De strategische dialogen waren te weinig frequent en te weinig benut om met partnerorganisaties te werken aan instrumenten die zouden kunnen voldoen aan de verwachtingen van België op het vlak van resultaatrapportage, verantwoordingsplicht en zichtbaarheid. De personeelsbezetting was de afgelopen jaren niet stabiel en was niet van het juiste niveau om degelijke ondersteuning en technische en thematische expertise te bieden. Bovendien was de Belgische core funding niet voldoende erkend en zichtbaar. In vergelijking met andere donoren was België niet voldoende pro-actief in het aanvragen van erkenning of in het promoten van zichzelf als multilaterale actor via zijn core funding. Doordat België niet over de mogelijkheid beschikte om multilaterale initiatieven te steunen op het niveau van de partnerlanden, werd België in grote mate onzichtbaar voor multilaterale organisaties en lokale overheden. Dit maakt het ook moeilijk om de doeltreffendheid van het beleid van core funding op het vlak van beleidswijzigingen of ontwikkelingsresultaten aan te tonen.

C4: Door de strikte toepassing van het beleid van core funding was België niet in staat steun te verlenen aan multilaterale initiatieven die zich op het niveau van de partnerlanden voordeden en een gerichte respons vereisten. Hoewel het beleid efficiëntiewinsten boekte op het hoger niveau van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, door een verlaging van geoormerkte bijdragen aan specifieke projecten, was België, doordat het geen toegang had tot geoormerkte financiering, niet in staat om op te treden op het niveau van de partnerlanden en daar ontwikkelingsprioriteiten en -resultaten via multilaterale actie te ondersteunen. Thematische financiering werd niet gepercipieerd als het juiste mechanisme om deze tekortkoming, namelijk het niet in staat zijn om multilaterale oplossingen en reacties op het niveau van het partnerland te ondersteunen, aan te pakken. De hoofdkwartieren verstrekten geoormerkte bijdragen in beperkte aantallen, via andere

middelen dan die uit de multilaterale begrotingslijn van DGD. Ook al waren die gekoppeld aan de Belgische beleids- of geografische prioriteiten, toch waren ze niet altijd strategisch gekoppeld aan de doelstellingen van het beleid van core funding.

Aanbevelingen

Uit de bevindingen en conclusies van deze evaluaties komen vier belangrijke aanbevelingen naar voren.

A1: Benut het beleid van vrijwillige core funding om de invloed van België als een principiële en betrokken multilaterale actor te versterken. (op basis van C1, C2, C3)

Motivering: Een beleid van vrijwillige core funding blijft voor België een relevant instrument om zijn engagement voor multilateralisme te tonen en om daarop voort te bouwen om te pleiten voor multilateralisme en multilaterale benaderingen. Het is ook relevant om invloed uit te oefenen op multilateraal niveau in lijn met het beleid en de prioriteiten van België. België heeft zijn beleid en zijn core funding echter onvoldoende benut voor dit laatste doel.

Actie:

- De juiste middelen toewijzen om proactief en inhoudelijk deel te nemen aan strategische beleidsdebatten in verband met de thematische en beleidsprioriteiten van België.
- Focussen op zaken die belangrijk zijn voor de doeltreffendheid van de ontwikkelingsresultaten en op de Belgische beleidsprioriteiten.

A2: Stuur de eigen agenda voor ontwikkeling aan door het versterken van de band tussen de Belgische beleids- en thematische prioriteiten en het Belgische multilaterale engagement op mondiaal niveau en op het niveau van de partnerlanden. (op basis van C1, C2, C3, C4)

Motivering: Een sterkere focus in zijn multilaterale engagement zou België in staat stellen zich op mondiaal niveau meer te profileren en een link te leggen met de Belgische beleidsprioriteiten. Het zou ook een goede gelegenheid zijn om de technische expertise die aanwezig is in België, in te brengen. Zo zou meer aandacht uitgaan naar het bereiken van de ontwikkelingsresultaten. De focus op specifieke, belangrijke beleidsvraagstukken zou niet mogen wegen op het vermogen van België om zich op betekenisvolle wijze in te zetten voor andere kernvraagstukken, zoals de hervorming van de VN. Wat dit laatste betreft, zou België zich dienen toe te spitsen op het bepleiten van meer samenhang en samenwerking tussen VN-organisaties en op het ondersteunen van het VN-ontwikkelingssysteem, zodat het doeltreffender zou worden. Zowel op mondiaal niveau als op dat van de partnerlanden kan worden gepleit voor meer doeltreffendheid. Een focus op resultaten en complementariteit van VN-organisaties met het oog op het bereiken van deze resultaten zal rechtstreeks van invloed zijn op een betere werking van de VN.

Actie:

- Inzetten van meer thematische en beleidsexpertise bij DGD en diplomatieke missies – onder meer via Enabel. Die expertise is noodzakelijk ter ondersteuning van de dialoog met multilaterale partners op het niveau van de hoofdkwartieren en de landen.
- De banden met externe actoren aanhalen om het multilaterale engagement te versterken, o.a. met Belgische onderzoekscentra en universiteiten.
- Bevorderen van proactief op zoek gaan naar synergieën tussen bilaterale interventies die via Enabel worden uitgevoerd en interventies die via multilaterale acties worden ondersteund.
- België actief promoten als aanbieder van core funding en aandringen op actieve erkenning door gefinancierde internationale partnerorganisaties.

A3: Behoud het huidige aantal, de thematische en sectorale configuratie van multilaterale organisaties waaraan België steun verleent via vrijwillige core funding, en voer mechanismen in die het mogelijk maken met kennis van zaken te beslissen over de verlenging van vierjarige financieringsovereenkomsten. (op basis van C1, C2, C3)

Motivering: De huidige selectie van internationale partnerorganisaties is in overeenstemming met de sectorale, thematische en beleidsprioriteiten van België, zoals bepaald in de wet op de Belgische ontwikkelingssamenwerking van 2013. Naleving van deze wet zorgt voor doelgerichtheid in het multilaterale engagement tussen opeenvolgende regeringen. Samenwerking op lange termijn met partnerorganisaties beïnvloedt de impact van België op organisatorisch niveau. Vanuit organisatorisch oogpunt kan het beëindigen van een vierjarige overeenkomst zonder vooraf aan te geven dat die niet zal worden verlengd, schadelijk zijn voor een partnerorganisatie op financieel vlak. Ook al is België slechts een klein donorland, toch had zijn core funding een aanzienlijke impact op het vermogen van een organisatie om haar kernmandaat uit te voeren. Het stopzetten van core funding kan ook reputatieschade toebrengen aan zowel de VN-organisatie als België. Wat de VN-organisatie betreft, kan dit van buitenaf worden gezien als een negatieve beoordeling van de prestaties van die organisatie. Het kan ook het signaal uitsturen dat België zich onttrekt aan zijn multilaterale verbintenissen. België beoordeelt de resultaten van zijn core funding aan de hand van bestaande concrete informatie en formele en informele uitwisselingen met partners. Dit is dan wel een passende benadering, maar de opvolging zou een meer systematisch proces moeten zijn om informatiemateriaal te verzamelen rond resultaten, uitdagingen en kansen. Wat de resultaten betreft, moet de nadruk liggen op de ontwikkelingsresultaten door het VN-optreden (bv. bereiken van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen – SDGs en Agenda 2030) en op vooruitgang bij de verwezenlijking van de Belgische doelstellingen voor core funding (nl. betere verantwoordingssystemen, aanpakken van ondergefinancierde behoeften ter ondersteuning van kernmandaten die verband houden met de beleidsprioriteiten van België).

Actie:

- Een gezamenlijk overeengekomen actieplan invoeren, dat tijdens vergaderingen in het kader van de strategische dialoog tussen België en de partnerorganisatie wordt bijgewerkt, en dat de verwachte resultaten van het verstrekken van de core funding omvat, alsook de extra ondersteuning die België zal verlenen in de vorm van technische ondersteuning of extra financiële steun, de zichtbaarheid die de partnerorganisatie aan België als core donor zal verlenen en een identificatie van de mogelijkheden waarover België beschikt om invloed uit te oefenen.
- De strategische dialoog structureren als een gelegenheid om de balans op te maken van de resultaten, de uitdagingen en de wijzigingen in de prioriteiten, en deze te verwerken

in een jaarlijks bijgewerkt actieplan. De vooruitgang ten opzichte van het actieplan evalueren tijdens de vergaderingen in het kader van de strategische dialoog en deze evaluaties gebruiken als basis voor de toekomstige beslissingen van België om meerjarenovereenkomsten te verlengen of aan te passen.

- De voorspelbaarheid van de financiering handhaven door middel van vierjarige overeenkomsten met tijdige kennisgeving bij niet-verlenging of wijziging van het financieringsniveau.

A4: Schakel over op een multilateraal financieringsbeleid waarbij vrijwillige core funding dominant blijft, maar wel aangevuld kan worden met beperkte oormerking voor multilaterale initiatieven op het niveau van partnerlanden die doelgericht zijn en verband houden met de beleidsprioriteiten van België en de vooruitgang in de richting van de verwezenlijking van de SDGs in die landen. (op basis van C4)

Motivering: Momenteel zijn er op het niveau van de partnerlanden geen stimulansen voor internationale partnerorganisaties om met België samen te werken, omdat de core funding wordt verstrekt via meerjarenovereenkomsten en omdat over de toewijzing wordt beslist op hoofdkwartierniveau. Het gebrek aan geoormerkte financiering houdt in dat België weinig of geen invloed kan uitoefenen door middel van multilaterale acties op het niveau van de partnerlanden. Het beschikken over geringe aanvullende geoormerkte financiering bovenop de core funding kan de aandacht vestigen op de Belgische beleidsprioriteiten op het niveau van de partnerlanden en binnen de internationale partnerorganisaties. Dit zou België de kans bieden om zich op het niveau van de landen te profileren als multilaterale actor en om het voortouw te nemen in gebieden die verband houden met zijn sterkes en prioriteiten. Het zou ook helpen mogelijke synergieën tussen multilaterale en bilaterale acties beter te identificeren en te ondersteunen. De opportuniteiten voor geoormerkte financiering zouden gegevens opleveren over de doeltreffendheid van de partners op landenniveau, die als basis kunnen dienen voor de uitwisselingen tussen België en de partnerorganisaties tijdens en tussen de strategische dialogen. Deze doelgerichte interventies zouden zichtbaarheid verlenen, die België zou kunnen aangrijpen om het belang van multilaterale actie aan te tonen. Ze zouden kansen creëren om belangstelling op te wekken bij het personeel in Brussel en in diplomatieke missies, en om kennis over te brengen.

De geoormerkte interventies op landenniveau kunnen verschillende vormen aannemen, waaronder financiële steun voor één organisatie of steun voor een initiatief dat wordt uitgevoerd via een mechanisme voor pooled funding. Los daarvan moet het duidelijk zijn dat core funding de belangrijkste manier blijft om internationale partnerorganisaties te ondersteunen in overeenstemming met de Funding Compact engagementen en om te beschikken over een groeipad naar het bereiken van het door de VN aanbevolen streefdoel van 0,7 procent van het bruto nationaal inkomen. België moet voorkomen dat de negatieve perceptie ontstaat dat het afstapt van core funding. Daarom is de manier waarop geoormerkte funding wordt gebruikt en gepresenteerd erg belangrijk. Het verband tussen de strategische doelstellingen van de core funding en de vooruitgang in de richting van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (SDGs en Agenda 2030) moet duidelijk en doorslaggevend zijn.

Om verschillende redenen is het niet aan te bevelen om financiering om te leiden van core funding naar thematische financieringskaders (*thematic funding windows*). Thematische financiering biedt een extra kanaal voor het verlenen van steun die follow-up, technische expertise en middelen voor betrokkenheid vereist. Vrijwillige core funding biedt ook meer kansen – met de juiste follow-up – om bepaalde beleids- en thematische prioriteiten door te drukken. Om een verschil te maken en invloed uit te oefenen binnen de thematische financieringskaders moeten de financiële bijdragen van een aanzienlijk niveau zijn. Het

uitoefenen van invloed in de raden van bestuur van organisaties hangt nauw samen met de omvang van de financiering, de technische expertise en de pro-actieve betrokkenheid die door de donor wordt ingebracht. Als grote bedragen worden weggehaald bij de core funding, zou dat een negatief effect hebben op de invloed die België via zijn core funding kan uitoefenen op het niveau van de raden van bestuur.

Actie:

- Oormerking toewijzen op landelijk niveau, per geval (en in beperkte mate), op basis van vastgestelde prioriteiten en behoeften, gekoppeld aan de vorderingen op het vlak van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (SDGs) en de prioritaire thematische gebieden van België, waarbij het verwachte hefboomeffect op de verstrekte core funding wordt geverifieerd.
- Kennis en ervaring op het niveau van de partnerlanden aanwenden om een bredere strategische dialoog met internationale partnerorganisaties op hoofdkwartierniveau mogelijk te maken.
- Gezamenlijke monitoring met multilaterale partners en donoren op het terrein nieuw leven inblazen.
- Oormerking opnemen in de strategische dialogen met internationale partnerorganisaties.

KONINKRIJK BELGIË

Federale Overheidsdienst

Buitenlandse Zaken,
Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking

België

partner in ontwikkeling